

572, 13.8.2015, A. L.

Za hereckou hvězdu se nepovažuje. I tak **David Vaculík** exceluje v nejlepších hrách **Slováckého divadla**. Ted' slouží dvěma šéfům.

5plus2
ROZHOVOR

JANA FUKSOVÁ

UHERSKÉ HRADIŠTĚ | Na jevišti Slováckého divadla ho návštěvníci potkávají už 17 let. David Vaculík patří mezi herece, kteří lámou rekordy v počtu repríz při Rychlých šípcech, muzikálu Donaha! nebo komedie 1+2=6. Ted' je k vídění v hlavní roli představení Sám na dva šéfy.

Máte po premiéře, jak se vám hrálo? Báječně. Jsem sice dost utahaný, pomlácený s odřenými hlasivkami, ale také velmi šťastný, že je ten předpremiérový tlak už konečně za námi. Současně si všichni uvědomujeme, že premiérou to zdaleka nekončí. Naše představení není konzerva a bude potřeba ho neustále vylepšovat, vybrušovat na základě reakcí diváků. Klidně si dokážu představit, že některé scény postupně zrušíme a spousta jiných naopak přibude. Je to opravdu velké dobrodružství.

Michal Zetel si vás vybral do výrazné hlavní role. Bylo to překvapení? Rozhodně mě to překvapilo. V muzské části našeho uměleckého souboru jsou nejméně další čtyři kolegové, kteří by to mohli hrát, a jsem nesmírně šťastný, že volba padla právě na mě. Snad toho Michal Zetel nelituje, ostatně pokud toho lituje, tak je mu to málo platné. Chtěl mě, má mě mít. (*smích*)

Je to role, která se neodmítá? Pochopitelně, že taková role se neodmítá. I když v běžném angažmá se neodmítá.

tá nic. Nejsme herecké hvězdy na volné noze, které si práci vybírají. I po sedmnácti letech ve Slováckém divadle mě hrání baví. Každá role, i ta sebemenší a třeba i sebestopomější, je pro mě důležitá. Beru všechno, hlavně když hraji.

Díváte se na Goldoniho Sluhu dvou pánů s Miroslavem Donutilem pro inspiraci, nebo schválně naopak ne, abyste se vyhnul případnému, byť nechtěnému „opisování“?

Jo jo, jo, pan Donutíl a jeho patent na Truffaldina. To je v podstatě ochranná známka. (*smích*) Mohl bych to představení vidět stokrát a stejně bych si z něho nic „opsat“ nedovolil. To se zkrátka nedělá a ani to moc dobře nejde. I když se přiznávám, že nás párkrát napadlo udelat si ze slavného představení Národního divadla legraci a propašovat na jeviště lehkou parodii na Donutílov výkon.

Bavíte se na jevišti také?

Na začátku zkoušení jsem si myslel, že ne, ale postupně jsem musel svúj postoj vůči britskému slovnímu humoru radikálně poopravit. Těžko se vysvětluje a je pro nás neshadnou uchopitelný. Už na čtených zkouškách bylo jasné, že některým fórum se lidé nebudou smát. Je to problém češtiny a angličtiny. Některé vtipy jsou prostě nepřeložitelné. Ale pevně věřím, že se nám povedlo najít přijatelný kompromis mezi britským suším a českým šťavnatým humorem.

Myslím, že při podobných komediích musí veškeré dění na jevišti do sebe zapadat jako ozubená kolečka v hodinovém stroju. Přesto, byl čas při zkouškách na improvizaci nebo vlastní invenci?

I když je anglický humor od českého rozdílný, David Vaculík se s tím vypořádal. Komediiální role mu svědčí.

FOTO | MAREK MALŮSEK

Myslíte, že Sám na dva šéfy by se mohlo stát dalším kultovním představením jako Rychlé šipy?

Rád bych tomu věřil. Ale divácká přízeň je velmi vřikavá a někdy i nevypočítatelná. Rychlé šipy měly mít původně pouze deset repríz a v současnosti jsme někde okolo čísla 405. Vůbec by mi nevadilo zesiárnout v kůži hlavního hrdiny Francise Leghorna, ale pokud se to nepovede, tak nevadí. V kůži Jindry Hojery už jsem zesiárnout dokázal.

Ano, to jste řekla naprosto přesně – hodinový strojek. Na zkouškách se improvizovat dá, to se přímo vyžaduje. Vlastní invence je pro režiséra požehnaním, teda za předpokladu, že herec není úplně blb, který plácá nesmysly. Naštěstí v našem souboru nikdo takový nepracuje. Ale improvizace při představení, to je něco jiného. V hromadných scénách nebo v dialogích to je slovní ping-pong, kde na improvizaci není ani kousíček místa.